

Sygn. akt IV CNP 59/09

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w T.
z dnia 23 września 2008 r., sygn. akt [...],
w sprawie z powództwa W.Z.
przeciwko P.K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 października 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23 września 2008 r. Sąd Okręgowy w T. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 15 maja 2008 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanego P.K. na rzecz powoda W.Z kwotę 22.032,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lutego 2007 r. do dnia zapłaty oraz oddalił powództwo w pozostałej części.

Pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyroku Sądu Okręgowego w T.

Wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określa art. 424⁵ § 1 k.p.c. Należy do nich m.in. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4) oraz wymóg wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5).

Oświadczenia pozwanego nie spełniają wymienionych wymogów.

Prawidłowe spełnienie warunku określonego w pkt 4 art. 424⁵ § 1 k.p.c. polega nie tylko na złożeniu przez skarżącego oświadczenia o wystąpieniu szkody ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru, ale i na uwiarygodnieniu tego oświadczenia. W tym celu, w związku z treścią art. 243 k.p.c., skarżący winien powoływać i przedstawiać zarówno dowody, w tym tzw. dowody nie dające pewności, jak i inne środki, nie uznawane przez kodeks postępowania cywilnego za dowody np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów itp. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 października 2006 r., I BU 5/06, nie publ.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16).

Z kolei obowiązek wynikający z pkt 5 art. 424⁵ § 1 k.p.c. zostaje spełniony przez przeprowadzenie prawniczej analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku. Nie chodzi jedynie o skargę kasacyjną, czy skargę o wznowienie postępowania, ale i inne środki prawne pozwalające na zmianę lub

uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia, czyli powództwa opozycyjne oraz zwykłe i specjalne środki funkcjonujące w postępowaniu nieprocesowym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Nadto ustawodawca wymaga „wykazania”, a nie jedynie wskazania, przytoczenia, czy też uwiarygodnienia. Skarżący musi zatem przeprowadzić stosowny wywód juredyczny w celu dowiedzenia niemożności wzruszenia orzeczenia w drodze innych środków prawnych. Wywód taki byłby zbędny jedynie wówczas, gdyby zostały dołączone do skargi odpisy prawomocnych orzeczeń wskazujących, że zastosowanie innych środków procesowych okazało się nieskuteczne np. odpis postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 17 października 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 oraz z 19 stycznia 2006 r., II CNP 2.06, OSNC 2006, nr 6, poz. 112).

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta jest odrzucana *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzucił skargę.